

Sonetul primăverii

Felix

Pe frunza înfășată-n verde viu
Lumina a luat în greutate,
Și-atinsă de priviri dezvănușate
Sfioasă se încinge-n rubiniu.

Din tolba de culori înmiresmate
Curg curcubeie pe un vechi crochiu
Dând vieții un tablou sonor, zglobiu,
Tablou de sentimente înrămate.

Sorbind avid frumosul din privire,
Cu primăvara-n ochi renasc și eu
Trăindu-mi bucuria cu uimire

Și, împrăvărat în duhul meu,
Aduc ofrandă flori de mulțumire
Părintelui vieții, Dumnezeu.

Simion Felix Marțian